

Ara aapt na

Het was 's morgens vroeg. Het was donker en stil in het oerwoud.
De dieren sliepen. De slang lag opgerold tussen de wortels van de grote boom.
De kikker zat verstopt in een blad. De luiaard hing ondersteboven aan een tak.
Een kleine aap sliep in de armen van zijn moeder en droomde van de
wijde wereld.

Het was 's morgens vroeg en donker en stil.

Toen klonk er opeens een harde schreeuw: 'Aaaaa RA RA RA!'

De schreeuw scheurde door het oerwoud. Iedereen was meteen wakker.

Verhaal: Marie-José Balm. Illustraties: Gertie Jaquet.

De slang siste. De kikker kwaakte. De luiaard gaapte.
'Aaa! Wat was dat?' riep de kleine aap. Hij keek verschrikt zijn moeder aan.
'Arara! Wat was dat?' riep een stem hoog boven in de boom.
'De ara, de na-aper,' zei moederaap. Ze aaide haar jonkie over zijn kop.
'Goeiemorgen! Tijd voor het ontbijt. Ik ben zo terug.' Ze slingerde aan haar
lange armen langs de lianen omlaag en liet hem alleen achter.
'De ara.. nara... aper...' zei het aapje.
Het gluurde nieuwsgierig naar boven. 'Rarara? Ben je een aap?'

‘Hahaha!’ ‘Rarara!’ ‘Ben je een aap?’ riep iemand terug.
 ‘Ja! Ik ben een aap!’ riep het aapje en het begon omhoog te klimmen.
 ‘Jahaha! Ik ben een aap!’ klonk het terug.
 Het aapje klom van tak naar tak. Nog nooit was het zo hoog geklommen.
 Het klom langs de slang, die zijn lippen aflikte. Langs de kikker met zijn grote kwaakbek.
 Langs de luiaard, die snurkend aan zijn grote grijpklauwen hing.
 Het aapje keek tussen de bladeren omhoog. Daar boven was de blauwe lucht.
 Daar boven scheen de zon. Daar boven moest een vriendje zitten.

‘Ha vriend! Hier ben ik!’ Het aapje stak zijn kop tussen de bladeren door.
 Op het puntje van het allerhoogste takje zat geen aap... maar een papegaai.
 De ara hield zijn kop scheef. Hij keek het aapje aan en gaf een knipoog.
 Het aapje hield zijn kop scheef en knipoogde terug.
 ‘Ararara! Je aapt me na!’ zei de ara. ‘Ara! Jij aapt mij na!’ zei het aapje.
 En ze moesten allebei lachen.
 ‘Kijk!’ zei de ara tegen het aapje. ‘Ja. Dat is nu de wijde wereld.’
 Het aapje keek zijn ogen uit. Het was zo mooi ... als een droom.

